

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **M. G.**, bytom S. X., B., zastúpený advokátom JUDr. V. K., AK so sídlom K. X., B. proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo policajného zboru v B., Krajský dopravný inšpektorát**, so sídlom Špitálska 14, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-97/DI-BCP-2008-Ku zo dňa 24. júla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/34/2009-27 zo dňa 10. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/34/2009-27 zo dňa 10. marca 2010 **z m e ň u j e** tak, že **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného č.k. KRP-P-97/DI-BCP-2008-Ku zo dňa 24. júla 2008 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi **p r i z n á v a** náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania vo výške **267,54 Euro** a to k rukám jeho právneho zástupcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-97/DI-BCP-2008-Ku zo dňa 24. júla 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II č. ORP-P-229/II-OBCP-2008-M zo dňa 9. júna 2008, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za porušenie § 5 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách a to tým, že dňa 6. marca 2008 o 23,00 hod. v obci S. N. P. viedol motorové vozidlo O. M. ev.č. B. bez toho, aby bol riadne pripútaný bezpečnostným pásom. Za priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 1000 Sk a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500 Sk. V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi preukázané, čomu nasvedčujú aj listiny spísané pri riešení priestupku tak, ako skutkový dej opísali príslušníci policajného zboru a preto súd vyhodnotil obranu žalobcu ako účelovú, motivovanú snahou vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok po tom, čo žalobca zistil, že vec bude riešená na mieste blokovou pokutou. Súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa prepisovaním sumy na bloku pri pokute nezaplatenej na mieste, keďže podľa súdu boli bez právneho významu, keďže žalobcov priestupok bol riešený v správnom a nie blokovom konaní.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že skutok za ktorý bol potrestaný sa nestal. O svojich tvrdeniach predložil dôkaz, že policajná hliadka bola voči nemu zaujatá a to jednak dopisovanie pokutového dokladu a podľa jeho názoru sa mal súd touto skutočnosťou zaoberať. Táto skutočnosť podľa neho spochybňuje hodnovernosť skutkových zistení, na základe ktorých mu bola pokuta uložená. A mal zrušiť rozhodnutie žalovaného pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo zrušiť rozhodnutie žalovaného a vrátiť vec na ďalšie konanie. V prípade úspech si žiadal priznať náhradu trov konania v sume 267,54 Euro.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru si žalobca bol vedomý spáchania priestupku, nakoľko policajná hliadka jednoznačne uviedla, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi. Ak by si bol žalobca vedomý toho, že žiadny priestupok nespáchal, nesúhlasil by so začatím blokového konania. Námietku žalobcu, že sa krajský súd dostatočne nevysporiadal s jeho tvrdením, že výška pokuty na tlačive bloku o pokute nezaplatenej na mieste je prepisovaná, považoval za nedôvodnú, nakoľko toto nemalo na posúdenie veci žiadny význam. Žalobca nebol riešený priestupkovo v blokom konaní, ale bol riešený v správnom konaní a spáchania priestupku za ktorý mu bola uložená sankcia sa jednoznačne dopustil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovení § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a bol verejne vyhlásený dňa 28. apríla 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, Okresného dopravného inšpektorátu – oddelenie bezpečnosti cestnej premávky č. ORP-P-229/II-OBCP-2008- M zo dňa 9. júna 2008. Týmto rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že dňa 6. marca 2008 o 23,00 hod. v obci S. N. P. viedol motorové vozidlo O. M. ev.č. B. bez toho, aby bol riadne pripútaný bezpečnostným pásmom, čím porušil ust. § 5 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách. Za priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 1000 Sk a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500 Sk.

Medzi účastníkmi konania bolo sporné, či žalobca spáchal alebo nespáchal priestupok tak, ako bolo zistené prvostupňovým správny orgánom, a či správne orgány dostatočne a objektívne zistili skutkový stav tak, aby mohlo byť vo veci rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu a správnych orgánov oboch stupňov, ktoré poukázali na to, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi riadne preukázané tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a že obrana žalobu sa javí ako účelová s cieľom vyhnúť sa uloženiu sankcie.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že správny orgán nevykonával vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, t.j. každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a záver, ku ktorému správny orgán dospel, nezodpovedal vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia uvažovania. Zo správneho spisu vyplýva, že poverený príslušník PZ OOPZ Cífer nstržm. A... M. (IČ X.) uviedol, v č.p. ORP-P-59/CI-2008 zo 6. marca 2008 že žalobca odmietol podpísať blok na pokutu nezaplatenú na mieste ev. č. bloku AA 1702745, pričom v tomto pokutovom bloku je uložená pokuta vo výške 1500 Sk a v spodnej časti je uvedené, že páchatel' priestupku súhlasí s blokovým konaním a preberá poštovú poukážku na sumu 500 Sk. Zo záznamu č. **ORP-P-57/CI- 2008 z 5. marca 2008** vyplýva, že nstržm. A... M. a ppráp. E. A. dňa 6. marca 2008 čase o 23,00 hod. zastavovali v obci S. N. P. vozidlo, ktoré viedol žalobca a bolo spozorované, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom a uviedli, že žalobca sa mal vyjadriť tak, že si je vedomý spáchania priestupku a bol ochotný zaplatiť blokovoú pokutu nezaplatenú na mieste. Následne odmietol podpísať blok na pokutu nezaplatenú na mieste, pričom bol poučený, že s ním bude na mieste spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku a vec bude postúpená OR PZ ODI Trnava na prejednanie priestupku. Potom sa o 23,14 hod. žalobca podrobil vykonaniu dychovej skúšky na alkohol s negatívnym výsledkom. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku spísanej proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky č.p. ORP-P-59/CI-2008 zo 6. marca 2008 spísanej nstržm. A. M. a ppráp. E. A. vyplýva, že žalobca mal spáchať priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v znení neskorších predpisov, za porušenie § 5 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách a to tým, že dňa 6. marca 2008 o 23,00 hod. v obci S. N. P. viedol motorové vozidlo O. M. ev.č. B. bez toho, aby bol riadne pripútaný bezpečnostným pásom. Žalobca sa v predmetnej správe o objasnení priestupku zo 6. marca 2008 vyjadril tak, že bezpečnostné pásy zapnuté mal.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods. 5 citovaného zákona). Podľa § 46 citovaného zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom skutočnosti, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, tak najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade sú vážne pochybnosti o tom, či žalobca predmetný priestupok spáchal tak, ako bol opísaný v správe o výsledku objasňovania priestupku zo 6. marca 2009 č. p. ORP-P-59/CI-2008 a to aj pre nedostatok dôvodov v napadnutom rozhodnutí ako aj rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. Nedostatočnosť zistenia skutkového stavu spočíva v tom, že správne orgány sa žiadnym spôsobom v svojom rozhodnutí nevysporiadali s námietkou žalobcu, ktorou poukazoval na to, že v čase údajného spáchania priestupku bol pripútaný bezpečnostnými pásmi a tieto si rozopol pri vyberaní dokladov zo zadného vrečka svojich nohavíc. Správne orgány sa taktiež žiadnym spôsobom nevysporiadali s tým, že prečo v pokutovom bloku č. AA 1702745 je uvedená pokuta vo výške 1500 Sk a prevzatie poukážky na zaplatenie pokuty nezaplatenej na mieste na sumu 500 Sk. Záznam č. ORP-P-57/CI-2008 z 5. marca 2008 (nevedno prečo je označený číslom 57 a datovaný 5. marca 2008) neobsahuje dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom celý skutkový priebeh deja tak, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že hlásenie príslušníkov hliadky PZ o tom, že žalobca spáchal priestupok z ktorého bol obvinený je bez ďalšieho nespochybniteľné a pravdivé.

Zákon o priestupkoch v ustanovení § 73 ods. 2 zakotvuje základné procesné práva a povinnosti obvineného z priestupku. V porovnaní so všeobecným správnym konaním, ktoré je upravené v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov poskytuje obvinenému z priestupku širší okruh procesných práv. Predovšetkým zakotvuje zásadu prezumpcie nevinny obvineného z priestupku. Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu nemôže byť donucovaný. Realizácia zásady prezumpcie nevinny znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvineného z priestupku a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obvineného z priestupku (in dubio pro reo).

Zákon o priestupkoch v ustanovení § 51 zakotvuje, že „ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní“. V odkaze pod čiarou č. 4 uvádza zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). To znamená, že správne orgány musia v konaní a pri rozhodovaní dodržiavať najmä základné zásady správneho konania (§ 3), ustanovenie správneho poriadku týkajúce sa zisťovania podkladov pre rozhodnutie (§ 32 a nasl.) ako aj ustanovenia správneho poriadku zakotvujúce finálne štádium správneho konania, t.j. vydanie rozhodnutia (§ 46 a nasl.).

V ustanovení § 3 správneho poriadku sú zakotvené základné zásady správneho konania. Jednou zo základných zásad správneho konania je zásada zákonnosti (§ 3 ods. 1). Z uvedenej zásady vyplýva, že správne orgány sú v konaní a pri rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V neposlednom rade sú povinné prihliadať aj na obsah medzinárodných zmlúv, ktoré v súlade s čl. 7 Ústavy Slovenskej republiky majú prednosť pred zákonmi.

Ďalšou základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4 správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán (platí to aj pre odvolací orgán) je povinný vykonávať dokazovanie tak,

aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Odvolačí súd nemá pochybnosti o tom, že je právom správneho orgánu, ktorý vedie konanie o priestupku rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná. Je na úvahe správneho orgánu rozhodnúť, či určitý dôkaz nie je potrebné vykonať (§ 32 správneho poriadku). Oprávnenie rozhodnúť o rozsahu zisťovania podkladov pre rozhodnutie ako aj výber dôkazných prostriedkov vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou danou mu zákonom voči subjektom podriadeným mu pri rozhodovaní ako aj z vyšetrovacieho princípu, na ktorom je priestupkové konanie v zákone o priestupkoch založené, taktiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania (§ 3 ods. 3 posledná veta správneho poriadku). To však neznamená, že by správny orgán v prípade konania o priestupku, ktoré má v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry v zásade charakter konania o trestnom obvinení nerešpektoval procesné práva obvineného z priestupku, základné zásady správneho konania a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejnený v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb.), ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces.

Odvolačí súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu žalovaného zistil, že v priebehu správneho konania došlo zo strany správnych orgánov k závažnému pochybeniu, pretože správne orgány sa riadne nevysporiadali s tvrdením žalobcu, že bol riadne pripútaný bezpečnostným pásom a tento si odopol pri vyťahovaní dokladov zo zadného vrečka a ani sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s tým, že prečo mu mala byť v blokovom konaní udelená pokuta 1500 Sk, hoci na

pokutovom bloku je uvedené, že žalobca poštovú poukážku na zaplatenie pokuty nezaplatenej na mieste na sumu 500 Sk prevzal.

Odvolačí súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že správne orgány nemôžu pri tomto type priestupku vychádzať len z tvrdení policajnej hliadky, ak o spáchaní priestupku žalobcom neexistujú žiadne iné dôkazy, než jej hlásenie o spáchaní priestupku, ak osoba obvinená zo spáchania priestupku tvrdí opak. Je úlohou policajnej hliadky zabezpečiť dostatok dôkazov, ktoré by neskoršie tvrdenia osoby obvinenej z priestupku, že priestupok nespáchala, mohli byť vyvrátené. Napríklad fotodokumentáciou.

S ohľadom na hore uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací k záveru, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a aj nedostatočne odôvodnené a teda nepreskúmateľné. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci bude potrebné vykonať ďalšie dôkazy a iba po doplnení dokazovania bude správny orgán postupovať v naznačenom smere a bude možné vo veci opätovne rozhodnúť.

S poukazom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 220 ods.1 OSP zmenil a rozhodnutie žalovaného č.k. KRP-P-97/DI-BCP-2008-Ku zo dňa 24. júla 2008 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, priznal náhradu za tri úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v rozhodujúcom období (1/13 výpočtového základu v príslušnom kalendárnom roku) vo výške 267,54 Euro, hoci by mu patrila náhrada trov konania vo výške 296,46 Euro. Za prevzatie zastupovania dňa 10. septembra 2008 vrátane prvej porady s klientom a podanie žaloby na súd dňa 22. septembra 2008 a podanie odvolania 28. apríla 2010 a to v sume 2x1371 Sk a režijný paušál (§16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.) RP vo výške 2x 178 Sk, t.j. celkom 3098 Sk a súdny poplatok 1000 Sk, teda celkom 4098 Sk, t.j. 136,02 Euro a za rok 2010 mu patrila náhrada trov

odvolacieho konania vo výške 120,23 Euro a RP vo výške 7,21 Euro, t.j. celkom 127,44 Euro a súdny poplatok 33 euro, t.j. 160,44 Euro + 136,02 Euro, t.j. celkom 296,46 Euro.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská